

(דף לא ע"א) פגוונא דיוסף, וישראל בגין דנטרין ברית זכו למלכותא, ואתמר בהון פל ישראל בני מלכים, ומשה בגין דנטר אות ברית, אתמר ביה (דברים לג ה) ויהי בישורון מלה, זכאה איהו מאן דנטר ברית.

תקונת שיבת

בראשית דא חלה, הדא הוא דכתיב (במדבר טו כ) ראשית עריסתיכם חלה תרימו תרומה, והא אוקמוהו דאדם חלתו של עולם הוה, ומנא לן דחלה איהו ראשית, דקרא אוכח הדא הוא דכתיב ראשית עריסתיכם חלה תרימו תרומה ליי, מאי חלה, אלא שבועה מינין אינון, חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש, והוא דבש תמרים.

חטה אילנא איהו דאכיל מניה אדם קדמאה, ואיהו לא אפיק מתמן חלה, ובגין דא לא חל ביה ה', ושריא ביה ח' ט', וגרים ליה מותא.

וחלה איהו שכינתא, כלילא משבועה מינין אילין, ובה חב אדם קדמאה, טפה דא י', עסה צריך לאפקא מניה חלה, ומיד חל על ההיא טפה, ויהיב ליה זרע כליל מתרנייהו דאיהו ו', ורזא דמלה ח"א לקם זרע (בראשית מז כז).

ובגין דא חלה ודאי איהו פקודא דאתמני לאתתא, דבגינה מת אדם דאיהו חלתו של עולם, צריכה איהו לאפרשא חלה, ולאפקא לה מעסתה, דאיהו טפה דילה, להחזירה על האדם.

איהו אטפת שרגא דילה, דאתמר ביה (משלי כ כז) גר יי נשמת אדם, צריכה לאוקדא ליה כליל שבת, באתערו דשלהובין דאשא דרחימו לגפי בעלה, ורזא דמלה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה (שיר א ז), ואתערו דחמימותא דליל שבת, מאתתיה צריכה ברחימו ודחילו, ודא איהו אנשה פי תזריע וילדה זכר (ויקרא יב ב).

איהו שפיכת דמים דאדם, אוזריקת דמה, ועל דא צריכה לנטרא ליה מדם גדה, ובגין דא על תלת מלין אלין נשים זהירות, בגדה ובחלה ובתדלקת הגה, עד פאן רזא דחטה, דמתמן חלה, חט"ה איהו רזא דעשרין ותרין אתוון דאורייתא.

תקונת שיבת

בראשית, עלה אתמר (עי דברים יח ד) ראשית מעשר דגנה, ודא מלכות דאיהו מעשר, ואיהו עשירית לעשר ספירות, ובגינה מעשרין, ומוץ ותבן דאינון לבושין דחטה, בהאי עלמא פטורין ממעשר, ומאן דבעי לאפקא מעשר מחטה, בעי לנקייה מן מוץ ותבן דאינון ח"ט, ואשתארת איהו ח' נקייה, בההוא זמנא יהא זריק בה טפה דאיהו י'.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

ובגוונא דא בזווגא דבר נש, צריך לנקאה טפה מחט"א דאיהו יצר הרע, למחוי זרעא נקיה בה, תרא הוא דכתיב (בראשית מז כז) ה"א לכם זרע.

אבל בעלמא דאתי חטה איהי נקיה, איהי ולבושה, ואיהי עשרין ותריין אתוון דאורייתא, ובגין דא בהמוציא, בעל הבית צריך לדקדק בה, למחוי איהי נקיה בלא פסולת, ותריין עשרין אינון, דאמר קרא (דברים יד כב) עשר תעשה, אמאי אלא בגין לקשרא לה בתריין דרועין, דאינון כהן לוי, דאינון מעשר ראשון ללוי, מעשר מן המעשר לפהו, וכל ספירן סלקין לעשר (בשכינתא), עד דסלקין למאה, ואיהי אתעבידת תרומה לכלהו מאה, ובגין דא שיעור (דף לא ע"ב) תרומה תרי ממאה, לקבל תריין לוחין דאורייתא, דאיהי תורה דאתיהיבת בארבעין יומין, ודא איהו תור"ה מ', ובה אתעבידו ספירן בלהו עשרונים, תלת אבהן תלת עשרונים, תרי נביאי קשוט אינון עשרון עשרון.

תקונא תמני סרי

בראשית בר"א שי"ת, אינון שית הרגין הנבואה, דאתמר בהון (שיר ה טו) שוקיו עמודי שש, ובמה דאינון שית לתתא, הכי אינון שית לעילא, ואינון שית סלקין לשתיין, באן אתה ביסוד ח"י עלמין, אשתאר י"ד מן יסוד, דא שכנינתא תתאה, כלילא מארבע סרי פרקין דיד, דאינון בחמש אצבעאן, ואינון יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ארבע סרי אתוון דקודשא בריה הוא, דכלילן בה, ודא איהו וביד הנביאים אדמה (הושע יב יא).

ס"ו מן יסוד, אנון לקבל שית הרגין דכרסיא, דאתמר ביה (מלכים א י ט) שש מעלות לפסא, ואת ו' סליק ב' דאיהי עטרה דברית לשתיין, שית זמנין עשה, וסלקין לשתיין לקבל שתיין גלגלין דסחרין לקרסיא, וקרסיא תמן שכנינתא.

דאיהי דמיון ומראה דכלא, דמיון הא דאתמר וביד הנביאים אדמה, ועלה אתמר (במדבר יב ח) ותמונת יי' יביט, על שם דכל פרצופין הנביאי בה אינון רשימין, אתקרי דמיון, ועל שם דכל נהורין דלעילא מינה, בה אתחזיין אתקריאת מראה, תרא הוא דכתיב (שם ו) יי' במראה אליו אתודע, בסתימו דעינין, אתקריאת מראה בחלום, ורוא דמלה אני ישנה ולבי ער (שיר ה ב), ובפתיחו דעינין איהו מראה בהקיץ, ותריין ממנן תמן, חד סגרו"ן, וחד פתחו"ן, ומטטרו"ן דאתקרי בשם תרוייהו, ממנא על תריין מפתחין אליו.

מספרא דעמודא דאמצעיתא איהי שכנינתא מראה בהקיץ, ומשה בספריה, דכתיב ביה (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, ותמונת יי' יביט.

מספרא דצדיק, דאיהו אור הגנוז לצדיקים לעלמא דאתי (נ"א לעתיד לבא), אתקריאת מראה בחלום, והוא דאתחזיא בה, מספרא דגופא, איהו יהו"ה עמודא דאמצעיתא, דאתנטיל מתריין

סְטָרִין, וְאִיהוּ רְכִיב עַל אַרְבַּע חִיּוֹן דְּאִינוּן פְּנֵי אָדָם פְּנֵי אַרְיָה פְּנֵי שׁוֹר פְּנֵי נֶשֶׁר, יו"ד ה"א וא"ו
ה"א אַתְקָרִי מִלְּגָאוֹ דְּגוּפָא, וְאִיהוּ אָדָם לְשִׁבְתָּהּ עַל הַפָּסָא.

לְמָאן דְּאִיהוּ אָדָם אַתְחִיזָא לִיהּ בְּדַמּוּת אָדָם, לְמָאן דְּאִיהוּ כְּשִׂאָר חִיּוֹן אַתְחִיזָא לִיהּ בְּדַמּוּת חִיּוֹן
דְּכָרְסָא, לְכָל חַד כְּפּוּם חִילִיָּה, וְאֵל יִתְהַלֵּל תְּמַתְהַלֵּל הַשְּׁכַל לִיהּ, אֶלָּא בְּשִׁכְיִנְתִּיהּ, דְּלֹא יְכִיל
לְאַשְׁנָא לִיהּ שׁוּם נְבִיא וְחוּזָה אֶלָּא בְּשִׁכְיִנְתָּא, וְאִית אָדָם לְעִילָא מְאָדָם, מְסִטְרָא דְּחֻכְמָה, כ"ח
מ"ה וְדָא, וְאַתְמַר בֵּיהּ חָכָם עֲדִירָה מְנַבִּיא.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכִלְהוּ תְּבַרְכָּא, וְאַמַר רַעְיָא מְהִימְנָא, רַבִּין דְּכָל נְבִיאָא, קוּם אַתְעַר מְשַׁנְתָּהּ,
דְּאַנְתָּ אִיהוּ בְּכָל נְבִיאָא כְּגוּוּנָא דְּשִׁמְשָׁא, דְּסִיְהָרָא וְכַכְבֵּיא מִנִּיהּ נְהַרִין, וְלִית לוֹן נְהוּרָא מְסִטְרָא
אַחֲרָא, וּבְזַמְנָא דְּאַנְתָּ אַתְכְּנִישַׁת מְעַלְמָא, אַתְמַר בְּהוּן (איוב ג ט) יְחַשְׁכוּ כַכְבֵּי נְשָׁפוּ, קוּם אַנְהִיר
נְהוּרָהּ.

וְלֹא עוּד, אֶלָּא בְּזַמְנָא דְּאַנְתָּ אַתְכְּנִישַׁת מִן עֲלְמָא, בֵּיתָא דְּנְבוּאָה, דְּאַתְמַר בְּהּ (שם ז) לֹא בֵן עֲבָדִי
מִשָּׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא, אִיהִי סְתִימָא, קוּם אַפְתַּח לָהּ, דְּאִיהִי בֵּיתָא עֲלָאָה גְּנִיָּא, דְּכָל גְּנִיּוּן
דְּלְעִילָא סְתִימִין דְּמִלְּפָא עֲלָאָה תַמָּן, וְאַנְתָּ הוּיָת כְּכֹן בֵּיתָא, בְּן דְּהַהוּא בֵּיתָא, בִּי"ת, ב' אִימָא